Μεγάλα και μικρά αμαρτήματα (Δημήτριος Παναγόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 20 Οκτωβρίου, 2017

Πολλές φορές ακούμε να γίνεται λόγος για **«μικρά» αμαρτήματα**. Αυτά μάλιστα παρουσιάζονται σ' εμάς ως... απαραίτητα, διότι ακούμε πολλούς και πολλές, όταν λέμε ότι πρέπει να διορθωθούμε ολοκληρωτικά, να πετάγονται σαν ελατήρια, λέγοντας, μα δεν θα έχουμε τίποτε; δεν θα φωνάξουμε λίγο, δεν θα θυμώσουμε, δεν θα ζηλέψουμε αν ο άλλος είναι πιο καλός ή έχει κάτι πιο καλό, δεν θα πούμε και ένα ψέμα απαραίτητο; κ.τ.τ. Και πλανόμαστε έτσι, ότι μπορούμε (δεν πειράζει) να έχουμε αυτά τα μικρά φιδάκια, ξεχνώντας ότι τα θανάσιμα αμαρτήματα είναι μεγάλα φίδια ενώ τα συγγνωστά, μικρά. Και ότι και αυτά δεν παύουν να είναι φίδια, έστω και αν είναι μικρά. Και ακόμη, ότι και αυτά τα μεγάλα αμαρτήματα από μικρά έγιναν μεγάλα, δηλαδή από συγγνωστά έγιναν θανάσιμα που μας οδηγούν, αργά ίσως, αλλά σταθερά στην Κόλαση.

Επειδή, λοιπόν, η διάκριση της αμαρτίας είναι απαραίτητη για κάθε άνθρωπο, θα αναφέρουμε λίγα πράγματα.

Είναι άξιο προσοχής κάτι που λένε πολλοί Πατέρες, δηλαδή, **να προσέχουμε πολύ στα μικρά αμαρτήματα**, «διότι τα πολλά μικρά αμαρτήματα κάνουν ένα μεγάλο». Και ο Κορέσσιος ερμηνεύοντάς το αυτό λέει: «Ας μην καταφρονούμε τα μικρά αμαρτήματα διότι είναι μικρά, καθότι και αυτός που κλέβει λίγο αλλά συνεχώς, αμαρτάνει θανάσιμα». Αλλά και ο **Μέγας Βασίλειος**, παρότι γνώριζε ότι στο ιερό Ευαγγέλιο βρίσκουμε διαφορά κουνουπιού και καμήλας, καρφιού και δοκαριού κλπ., εντούτοις λέει ότι στην Καινή Διαθήκη δεν υπάρχει διαφορά μεγάλου και μικρού αμαρτήματος.

Πρώτον, διότι τόσο η μικρή, όσο και η μεγάλη αμαρτία είναι εξίσου παράβαση Νόμου, κατά το του Ιωάννου: «*Η αμαρτία εστίν ανομία*» (Α' Ιω. 3:4), όπως και απείθεια στον Υιό, κατά το: «*Ο απειθών τω υιώ ουκ όψεται την ζωήν*» (Ιω. 3:36).

Δεύτερον, διότι και **η μικρή αμαρτία μεγάλη γίνεται, όταν κατακυριεύσει αυτόν που την κάνει**, όπως λέει ο Πέτρος: «*Ω γαρ τις ήττηται, τούτω και δεδούλωται*» (Β' Πετρ. 2:19).

Και τρίτη επιπλέον αιτία προσθέτει ο θείος **Χρυσόστομος**, λέγοντας: *«Το δοκάρι και το καρφί, η μεγάλη και η μικρή αμαρτία, κατά το μέτρο μεν που δεν λαμβάνουν την*

ίση κόλαση, διαφέρουν, κατά το μέτρο δε που βγάζουν έξω από τη Βασιλεία των Ουρανών αυτούς που τις διαπράττουν, δεν διαφέρουν· γι' αυτό και ο Απόστολος λέει ότι και οι ειδωλολάτρες και οι αρσενοκοίτες και οι λοίδοροι, εξίσου δεν θα κληρονομήσουν την Βασιλεία των Ουρανών, δηλαδή και αυτοί που αμάρτησαν στα μεγάλα και αυτοί που αμάρτησαν στα μικρά» (βλ. Ομιλ. 16 στην Α' προς Κορινθίους επιστολή και Λόγ. προς Δημήτριον περί κατανύξεως).

Δηλαδή θα διαφέρει η Κόλαση σε ποιότητα αλλ' όχι και ως Κόλαση. Δηλαδή, θα κολασθούν και αυτοί που αμαρτάνουν ελαφριά και αυτοί που αμαρτάνουν θανάσιμα, θα διαφέρουν μόνο στο είδος της Κολάσεως. Σ' αυτό μόνο διαφέρουν τα δύο είδη αμαρτημάτων. Αλλ' αυτά που διαφέρουν στο είδος της Κολάσεως, συμφωνούν για την είσοδό μας σε αυτήν. **Τι λοιπόν και αν κολασθούμε λιγότερο, αφού στον Παράδεισο δεν θα εισέλθουμε;**

Γι' αυτό, **να παρακαλούμε τον Κύριο να μας φωτίζει, ώστε να διακρίνουμε τις πτώσεις μας, μικρές και μεγάλες**, και να επιστρέφουμε με μετάνοια και εξομολόγηση και να μην πλανόμαστε ότι είμαστε αναμάρτητοι.

Ο Διάβολος πάντα μας πλανά μεταξύ μεγάλων και μικρών αμαρτημάτων. Πάντα**θα μας παρουσιάζει άλλους πιο αμαρτωλούς από εμάς, για να μας ξεγελά ότι εμείς είμαστε αρκετά εντάξει σε σχέση με τους άλλους**, για να μην εξετάζουμε σε βάθος τον εαυτό μας.

Προσοχή πολλή χρειάζεται στα τεχνάσματά του και δεν πρέπει να δίνουμε και τόση σημασία στις υποδείξεις του. Ας προσπαθούμε να μη δίνουμε προσοχή στις προτροπές του και στα τεχνάσματά του. Μη βάζουμε τον εαυτό μας δίπλα στους κακούς, που έτσι θα βλέπουμε ότι είμαστε καλοί, αλλά**να βάζουμε τον εαυτό μας δίπλα στον άνθρωπο Ιησού**, και τότε θα βλέπουμε ότι είμαστε πολύ πονηροί ακόμη και χρειαζόμαστε μεγάλη σε βάθος καλλιέργεια.

Μόνο έτσι αν σκεφτόμαστε θα προλάβουμε την Κόλαση. Διαφορετικά, είτε στην γέεννα είμαστε είτε στο πυρ το εξώτερον, δυστυχώς στην Κόλαση θα είμαστε.

[Από το περιοδικό «ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ» Αθηνών, φύλλο 197 του 1959 (αποσπάσματα). Διασκευή για την Κ.Ο.]

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)